

หลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺม

แก้สัญญาวิปลาสให้หลวงปู่บุญ

- คนเกิดสัญญาวิปลาสนี้ให้เลิกสวดมนต์ ให้เลิกนั่งสมาธิ ให้อยู่เฉย ๆ •

อาจารย์ท่านอบรมลูกศิษย์ลูกหามา บางที่บางองค์เกิดสัญญาวิปลาส ท่านก็มารุมกันช่วยแก้ หลวงพ่อก็ยังเคยรักษาพระระดับอาจารย์ อาจารย์เคยสอนเรามา อาจารย์บุญ ชินวโร นีแหละ ไปนั่งภาวนา เพ่งกลืน นั่งดูกลืน มองเห็นโลกลอย ไฟลุกพรึบ! ผลที่สุดโลกมันระเบิด ระเบิดตุ้มขึ้นมา ตกใจกระโดดลงมาจากกุฏิ วิ่งไปเรียกคนโน้นคนนี้ ถ้าใครเขาขานรับก็ “อ้าว! ยังไม่ตายหรือ” “จะตายได้อย่างไร” “ไม่ได้ยินหรือโลกมันแตก” “โลกแตกตัวทำไมไม่ตายล่ะ” เอาหลวงพ่อดี้นมาแก้ก็ไม่ตก ท่านหลวงตาพรซึ่งเป็นพี่ชายท่านให้คนนำมาเขียนจดหมายมาบอกมาให้พระมหาพุทธรักษาคุณบุญ (อาจารย์บุญ ชินวโร) ให้หาย หายแล้วให้อยู่ที่นั่นแหละอย่าให้กลับมา คือหลวงตาพรท่านกลัวน้องชายท่านจะสึก พอได้รับจดหมายเราก็งง เอ..ครูบาอาจารย์นี้ทำไมจะให้เรารักษา ท่านผู้นี้ก็เคยเป็นครูบาอาจารย์ของเรามา จะให้เรารักษาได้อย่างไร คิดไปคิดมาก็ไปนึกถึงคำสอนของหลวงปู่เสาร์ คนเกิดสัญญาวิปลาสนี้ ให้เลิกสวดมนต์ ให้เลิกนั่งสมาธิ ให้อยู่เฉย ๆ เอ้า! เอาล่ะ เอาแผนหลวงปู่เสาร์นี้แหละ

เราก็เริ่มบังคับทันที ห้ามสวดมนต์ ห้ามนั่งสมาธิ พอตอนเช้ามาก็ชวนลูกชวนหลานแถวตลาดเมืองอุบลฯ ให้เขามานั่งคุยเพลิดเพลิน พอตกเย็นก็พาไปเดินเที่ยวตามท้องนา ทำอยู่เดือนเศษ ๆ พอเสร็จแล้วท่านบอกว่า “โอ๊ย..นี่มันเอากันมาฆ่าหรือ เดียวนี้มันไม่เป็นพระหรือดี มันเป็นแค่กฤหัสถ์ธรรมดา ก็ไม่ให้สวดมนต์ภาวนาแล้วจะให้มันเป็นพระได้อย่างไร” ก็เลยบอกว่า “อ้าว..ต่อไปนี้อาจารย์เริ่มภาวนาได้”

ที่นี้พอภาวนาไปจิตของท่านมันก็เคยคล่องอยู่แล้ว มันก็เป็นได้เร็ว “เออ..ฟังจะรู้สึกว่าเป็นบ้าเดี๋ยวนี้เอง แต่ยังไม่ยอมใจอยู่อันหนึ่งอยากกลับบ้าน ๆ” “กลับไปทำไมล่ะ” หลวงตาพรท่านบอกว่า “ให้อยู่ที่นี่ไม่ให้ออกไป ที่นี้กลับไปทำไม” “ไปแล้วจะสึก สึกแล้วจะแต่งงาน” “จะแต่งงานกับใครล่ะ” “เจ้าสาวมันคอยอยู่” ก็เลยบอกว่า “โอ๊ย..จ้างอีกเขาก็ไม่คอย ท่านอาจารย์ไปงมโข่งแต่ตัวคนเดียว ใครเขาไม่เห็นตบสนองลัคนิดหนึ่ง” เรา(อาจารย์บุญ)ว่า.. “มันยังคอยอยู่” “ไม่จริงหรือ พ่อค้าอำเภอสว่างเอาไปกินก่อนแล้ว” “ไม่จริงน่า” “เอาใจดีไหมล่ะ” “เอาใจ” “สัญญากัน ถ้าไปแล้วผู้หญิงคนนี้ถ้ามันแต่งงานไปก่อนแล้วให้อาจารย์เลิกคิดเรื่องนี้” “เอ้า! ตกลง” “ตกลงก็เตรียมกลับไปได้ ผมจะไปส่ง จะเตรียมเงินไปพร้อม ถ้าหากว่าเขายังคอยอยู่ เขาจะแต่งงานกับท่าน ผมจะจัดการให้สึก แล้วจะจัดการเป็นเจ้าแก่แต่งงานให้เลย”

พอไปถึงก่อนที่จะเข้าหมู่บ้านมันผ่านวัดก่อน พอไปถึงวัดแทนที่จะเข้าวัด เดินดู ๆ ๆ เข้าไปในบ้านหลวงตาพรเดินตามไป บอกว่า ปล่อยให้ท่านบุญไปคนเดียว พวกเราเดินเข้าไปรออยู่ในวัด ที่นี้พอท่านเสร็จแล้วก็กลับออกมาจากหมู่บ้าน เราก็รอดูท่านอยู่ พอเห็นท่านโผล่มาก็พากันหัวเราะกันตั้งแต่ประตูวัด “ว่าไง” “โอ๊ย! เขาเอาไปกินจ้อย” “เอ้า! สัญญาต้องเป็นสัญญานะ” “เออ..ตกลง” ท่านก็เลยว่า “เออ.. มีน่าล่ะ เวลาเราไม่สบาย มันได้นิมิตฝันแต่ว่าแข่งฤทธิ์กัน มัน(หมายถึงหลวงพ่อบุญ)เหาะแข่งกันอยู่กลางอากาศ มันอยู่สูงกว่าเราทุกที พอเราถีบตัวขึ้นไป มันก็ขึ้นไปเรื่อย ตามไม่ทันสักที มีน่ามันถึงได้เก่งขนาดนี้” ท่านถามว่า “รู้หรือเปล่าว่าเขาจะแต่งงานก่อน” “ไม่รู้หรือ พุดเอาให้ชนะคนเฉย ๆ นี่แหละ ก็เพราะความ

หลวงพ่อ

หลวงปู่ดี ฉนโน

เป็นจริงมันมีอยู่แล้ว มีหลักฐานพยานยืนยันอยู่แล้ว เด็กเขาเกิดเมื่อวานนี้ ขนาดรุ่นเหลนเรานี่ เขาจะมา แต่งงานกะเราไอ้แก่ ๆ อย่างนี้ได้อย่างไรได้ ก็หลักพิจารณามันก็มีอยู่แล้ว เออ..ถ้าหากว่าหนุ่ม ๆ ด้วยกันนี้ ก็พอว่า อันนี้เราคราวปู่เขาแล้วเขาจะมาแต่งงานกะเราอย่างไร” หลังจากนั้นท่านก็ตี ๆ ๆ ๆ เรื่อยมา จนมรณภาพ อาจารย์บุญ ชินวโรส นี้แหละ ท่านเป็นอาจารย์ปกครองตั้งแต่เป็นเณร แต่หลวงพ่อบุญ (หลวงตาพร) บอกว่าให้เจ้ารักษาคุณบุญนี้ให้หายชะ ลั่งบังคับมาเลย

หลวงปู่ดี ฉนโน

- เห็นแต่ลูกศิษย์เอกของเรา (พระมหาพุทธ) พอจะฟังพาอาศัยได้ •

หลวงปู่ดี ฉนโน ท่านพูดถึงหลวงพ่อบุญว่า “ไม่ทราบว่าจะตายที่ไหน ลูกศิษย์คนไหนก็ไม่พอที่จะฟังพาอาศัยได้” ก็มองเห็นแต่ลูกศิษย์เอกของเรา(พระมหาพุทธ)ที่วัดแสนสำราญนี้แหละ พอจะฟังพาอาศัยได้” เราได้ยินแล้วเราก็งง แต่พอเวลาท่านจะมรณภาพตอนกลางคืนท่านเทศน์ “ครุบาอาจารย์ปล่อยวางหมดทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ไม่ทราบว่าจะตายเมื่อไรก็ไม่รู้ พรุ่งนี้ตายหรือจากก็ไม่รู้” พูดสองสามครั้ง

หลวงพ่อก็เรียนท่านว่า “เข้าใจแล้วท่านอาจารย์” “ถ้าเข้าใจแล้วก็แยกย้ายกันไปพัก” เสร็จแล้วก็ลงมาประชุมกันอีก หลวงพ่อบอกว่า “พวกเราอย่าพากันเห็นแก่หลับแค้นนอนน่ะ ได้ยินไหมครูบาอาจารย์ท่านสั่งแล้ว” “อื้อ.. มันอยากให้ครูบาอาจารย์ตาย มันอยากเป็นใหญ่” หลวงพ่อก็ว่า “อื้อ ในอำเภวารินนี้ใครจะไปใหญ่เกิน ผมเป็นเจ้าของอำเภอบ้าง” พอประมาณ ตี ๔ เกือบ ตี ๕ ได้ยินเสียงฆากเสลดผิตปกติ หลวงพ่อก็รีบไปพอไปท่านมองซ้ายมองขวา หลวงพ่อไปประคองร่างท่าน “ท่านอาจารย์ครับ ท่านเคยสอนผมว่าเบญจขันธ์เป็นของโลก ปล่อยวางเบญจขันธ์เสีย กำหนดจิตรู้ที่ผู้รู้” ท่านก็นิ่งเงียบไป ประมาณลัก ๕ นาที ท่านก็ใจขาด

บั้นปลายชีวิตของหลวงพ่อดี ฉนโน ซึ่งเป็นอาจารย์ของหลวงพ่อ พอท่านป่วยหลวงพ่อก็นำมาดูแลรักษาที่วัดแสนสำราญ จนกระทั่งแข็งแรงเดินได้ ที่นี้สาเหตุมันก็คือท่านฉนโนยาปวดหายวันละครึ่งโหล ยาปวดหายมันกัดกระเพาะ กระเพาะอักเสบ...หลวงพ่อดีเป็นลูกศิษย์ใกล้ชิดหลวงปู่เสาร์

สร้างวัดใหม่แสนสุข โคนผีตบหน้า

- ผีนี้ถ้าเราทำดีกับมัน มันก็ทำดีกับเราเหมือนกัน •

ที่ราวป่ารกชัฏแห่งหนึ่ง (ปัจจุบันคือวัดใหม่แสนสุข) อำเภวารินชำราบ อยู่ห่างจากวัดหลวงพ่อบุชาสุภทโท วัดหนองป่าพง ประมาณลัก ๑ กิโลเมตร ใ้มนต์ตายแล้วมันไปเป็นเพื่อนกับผีวัดหลวงพ่อบุชา เวลามันไปงานนี้ มันไปเป็นคู่ เวลามันไปไหนมันจะมีแสงลอยวูบ ๆ ไป เหมือนตารถยนต์ไปเป็นคู่ วันพระวันเจ้า มันจะแสดงตัวให้เห็นทุกครั้ง

หลวงพ่อไปอยู่ที่ราวป่ารกชัฏแห่งหนึ่ง เจ้าของที่เขาไปฆ่าเด็กคนหนึ่งตายในบริเวณที่นั่น ที่นี้เสร็จ แล้ววิญญาณออกมาอาฆาต หลังจากเด็กผู้ชายคนนั้นถูกฆ่าตาย ลูกชายของเจ้าของที่ก็ไปติดตะรางแทนพ่อ หลังจากนั้นไปทำอะไร เช่นไปตัดต้นไม้ต้นหนึ่งมันเล่นงาน เลยต้องยกที่ให้พระสร้างวัด หลวงพ่อไปอยู่เขาถามว่า “ทำไมหลวงพ่อไม่สร้างกุฏิ” “หลวงพ่อก็มีปัญหาอะไรสร้าง ข้าก็ยังคงขอยอมกินอยู่ทุกวันอย่างดีก็ได้แต่สวดมนต์ภาวนาเท่านั้นแหละ”

จากนั้นคนนี้ก็ขอสร้าง คนโน้นก็ขอสร้างจนได้กุฏินั้นแหละ ภายใน ๓ เดือน วัดใหม่แสนสุขนั้นแหละที่หลวงพ่อดีสร้างขึ้นมาจริง ๆ แทบจะอยู่ไม่ได้ ผีมันตบหน้ามันหวงที่มัน หลวงพ่อสวดมนต์เป็นเดือน ๆ มันถึงได้หาย พอหายมันก็เลยกลับมาเป็นมิตรกับเรา หลวงพ่อดีถึงบอกว่าผีถึงมันจะดุร้าย แต่เราทำดีกับมัน มันก็จะมาช่วยเรา หลังจากนั้นใครที่จะมาขโมยตัดไม้ ตัดไม้ไม่ได้หรอกเพราะผีมันจะมาเข้าสิงคน มันบอกว่า “ต้นไม้พระรักษาไว้มันกำลังจะเป็นร่มเป็นเงา ต้นไม้พระจะไปตัดทำไม ใครจะมาตัด กูจะหักคอมัน” มันก็เลยพากันกลัวไม่มีใครกล้าไปจับแม้แต่ใบไม้ ผีเวลาทำดีกับมัน มันก็ดีกับเราเหมือนกัน

ที่นี้ถ้าแก่คนหนึ่งเขามาสร้างโรงงานอัดปออยู่ข้าง ๆ วัด เด็กมันก็ส่งเสียงดัง ผีก็เข้าสิงเด็กผู้หญิงที่มาทำงานจนเด็กไม่กล้าทำงาน สิ่งวันละ ๒ คน ถ้าแก่ก็เลยไปปรึกษาทำอย่างไรดีหลวงพ่อดี หลวงพ่อดีถามทำไมละ ถ้าแก่ก็ว่าลูกศิษย์ของหลวงพ่อดีไปรบกวน คนงานของผม ไม่มีใครมาทำงานแล้ว หลวงพ่อดีก็เลยบอกให้ไปทำบุญให้เขาเสีย เขาจะได้ไปเกิด ถ้าแก่ก็เลยนิมนต์พระไปทำบุญ ที่นี้ผีหาย

วัดแสนสุข อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี (วัดที่หลวงพ่อสว่าง)

เจียบเลย คนงานก็อยู่ในโรงงานได้ จนเรามาคิดว่า ผีนี่ถ้าเราทำดีกับมัน มันก็ทำดีกับเราเหมือนกัน ดีไม่ดี มันบอกถึงขุมทรัพย์เรา

• ผีมาบอกขุมทรัพย์ •

วิญญาณช่วยเราได้อย่างไร อันนี้มีเรื่องในเมืองอุบลฯ อาจารย์ถนอม ภรรยาของท่านผู้นี้เป็นมะเร็ง แล้วก็ตาย ก่อนจะตายเขาสั่งสามีว่า “พี่อย่าทิ้งลูกนะ ประคับประคองลูกให้ดี ฉันจะช่วยเลี้ยงดู” สามีก็นึกขำ ๆ คนตายมันจะช่วยเลี้ยงลูกได้อย่างไร แต่ไม่พูด ทีนี้พอเขาตายไป พอเผาทำบุญ ๗ วันเสร็จ เขามาเข้าฝันบอกหวย บอกครั้งที่ ๑ ก็ถูก ครั้งที่ ๒ ก็ถูก ครั้งที่ ๓ ก็ถูก มาบอกครั้งสุดท้ายนี้ บอกว่าจะบอกครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย ต่อไปจะไม่มายุ่งเกี่ยวอีกแล้ว สามีเขาก็ซื้อได้เงินตั้งหลายแสน เกือบร่วมล้าน อันนี้คือผีวิญญาณมาช่วยเลี้ยงลูก มันเป็นไปได้

หลวงพ่อจ้อย

อันนี้เป็นสิ่งลึกลับที่ใคร ๆ ไม่อาจรู้ได้ อาศัยประสบการณ์เท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปู่ย่าตายายของเราที่ล่วงลับไปแล้ว ท่านยังเป็นห่วงพวกเราอยู่ ฉะนั้นตามประเพณีเราจึงแสดงความกตัญญูทดแทนด้วยการทำบุญอุทิศส่งไปให้

ได้เด็ก ๕ ขวบเป็นอาจารย์

- “มิ่งไม่ไช่พระดอก มิ่งไม่ไช่พระดอก” •

ตอนอยู่วัดแสนสำราญ ตอนนั้นอายุประมาณ ๓๐ กว่า ๆ ได้เด็กกับผู้หญิงเป็นอาจารย์ อาจารย์ใหญ่ของหลวงพ่อนี้คือใคร

อาจารย์ใหญ่ของหลวงพ่อนี้เด็กอายุ ๕ ขวบ ทำไมจึงว่าอาจารย์ใหญ่ มันเดินตามหลังแม่มันมา แม่มันมาใส่บาตร พอมาแล้วมันมามองหน้า “มิ่งไม่ไช่พระดอก มิ่งไม่ไช่พระดอก” ที่แรกหงุดหงิดจะโกรธมัน เอ้า! พอรู้สึกว่าจะตัวเองจะโกรธมัน เลยมานึกได้ว่า “อ้อ! ลูกของมันนี่ เราไม่ไช่พระ ถ้าเป็นพระอย่าโกรธชิว” ก็เลยหายโกรธ เลยถือเอาบักน้อยนี้เป็นอาจารย์

โดนผู้หญิงกอด

- มีอะไรมาลัมผัส เนื้อผู้ชายเนื้อผู้หญิงมันก็ผิดกัน •

แล้ววันนั้นถ้าว่าชวยก็ชวยฉิบหายเลย ถ้าว่าโชคดีก็โชคดี พอไอ้เด็กน้อยมันดำ พอเดินบิณฑบาตมาถึงปลายแถวจะเข้าวัด ตอนนั้นเขากำลังเอาหินเอาอะไรมากอง เขาซ่อมถนนใหม่ ผู้หญิงแขกคนหนึ่งมันขี่มอเตอร์ไซด์น้อยของมันตูด ๆ ๆ ไป รถยนต์วิ่งสวนมาจะชนมัน มันหักแฉลบขึ้นไปบนกองดินซึ่งเรากำลังไต่อยู่ มันเห็นท่ามันจะตกคอกหัก มันก็ทิ้งรถมอเตอร์ไซด์มากกระโดดกอดคอเราเลย

พอเรารู้ตัวว่ามีอะไรมาลัมผัส เนื้อผู้ชายเนื้อผู้หญิงมันก็ผิดกัน เรายืนหลับตากำหนดจิตบิณฑบาตขึ้นเห็นมันนั่งคุกเข่ากราบอยู่ปลายเท้า “หนูขอขมาโทษครูบาอาจารย์อย่าให้หนูเป็นบาปเป็นกรรม หนูไม่ได้เจตนา” “เออ! ไม่เป็นไรหรอกลูก พ่อที่กำลังสำรวมจิตของพ่ออยู่เหมือนกัน” พอกลับไปถึงบ้านมันชวนพี่มันเอาขันดอกไม้มาขอขมาซ้ำอีก วันนั้นได้อาจารย์สอนสองคนเลย..เจอเด็กก่อน พ่อจะเข้าวัดเจอผู้หญิง มันคล้าย ๆ กับว่าความโกรธกับความรักรมันมีโทษเท่ากัน

ไม่ขอโทษอะไร เหลือหัวใจไม่ขอโทษ.
ไม่พูดพจนานพจน พจนพจนไปไม่ขอโทษ

